

РЕШЕНИЕ

№ 1249

гр. София, 26.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 10.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **4381** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 – чл. 178 от Административно – процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 124, ал. 1, чл. 106, ал.1, т. 2 и чл.108 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба на И. К. К., чрез адв.К. А. С., САК със съдебен адрес [населено място], [улица], партер, срещу Заповед № 81214 – 5775/15.04.2020г. на министъра на вътрешните работи на Република България.

Със заповедта е прекратено служебното правоотношение на И. К. К., на основание чл. 106, ал.1, т. 2 и чл. 108 от ЗДСл от длъжността „началник на отдел“ „Управление на собствеността и социални дейности“ при СДВР, едностранно от органа по назначаването, с предизвестие, поради съкращаване на длъжността, считано от 01.05.2020г.

С жалбата се иска отмяна на заповедта като незаконосъобразна, поради противоречие с материалния закон и административнопроизводствените правила. Твърди се, че не е извършено съкращаване на длъжността. Съгласно чл. 9, ал.1 от ПУДМВР структурните промени в Областните дирекции на МВР следва да се извършват въз основа на заповед на министъра, каквато в случая няма издадена по отношение на отдел „Управление на собствеността и социални дейности“ към СДВР. Информация за реструктурирането не е предоставена на Синдикатите, съгласно чл. 10 от Колективния трудов договор рег.№812100 – 19523/29.12.2019г., обявен със Заповед № 8121з – 1463/31.12.2019г. на министъра на вътрешните работи. Жалбоподателят е член на синдикална организация на МВР и съгласно чл.29, ал.1 от

Колективния трудов договор е следвало да се получи предварително съгласие на Синдиката за прекратяване на служебното му правоотношение. Длъжността „началник отдел“ „Управление на собствеността и социални дейности“ при СДВР не е реално съкратена и същата продължава да съществува като система от функции, задължения и изисквания. Няма и изменение на щатната численост. Поддържат се доводи за тенденциозност и субективизъм, предвид предходно незаконосъобразно уволнение на служителя. Направено е искане за присъждане на разноски по списък по чл.80 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК. Представени са писмени бележки.

Ответникът – министърът на вътрешните работи, чрез упълномощения си процесуален представител юрисконсулт Р. прави искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Настоящият съдебен състав, след преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

И. К. К. е заемал длъжността „началник на отдел“ „Управление на собствеността и социални дейности“ при СДВР с ранг III младши за държавен служител.

На 13.04.2020г. му е връчено предизвестие за прекратяване на служебното му правоотношение на основание чл. 106, ал.1, т. 2 от ЗДСл, поради съкращаване на щата.

Издадена е Заповед № 81214 – 5775/15.04.2020г. на министъра на вътрешните работи на Република България, с която е прекратено служебното правоотношение на И. К. К., на основание чл. 106, ал.1, т. 2 и чл.108 от ЗДСл от длъжността „началник на отдел“ „Управление на собствеността и социални дейности“ при СДВР, едностранно от органа по назначаването, с предизвестие, поради съкращаване на длъжността, считано от 01.05.2020г.

Решението за прекратяване на служебното правоотношение е взето въз основа на докладна записка от 07.04.2020г., като предложението е мотивирано с издадена заповед от 01.04.2020г. за утвърждаване на щат на СДВР, с която е закрит отдел „Управление на собствеността и социални дейности“ и сектор „Финансово осигуряване“, като са съкратени всички бройки и е създаден отдел „Финансово осигуряване, управление на собствеността и социални дейности“ с включени 5 сектора - сектор „Финансово осигуряване“, сектор „Автотранспорт“, сектор „Въоръжение“, сектор „Административно стопанство, ремонт и строителство“ и сектор „Международна дейност, проекти и обществени поръчки“. Посочено е ,че е съкратена една длъжност – заеманата от жалбоподателя. Създадена е нова длъжност – началник на отдел „Финансово осигуряване, управление на собствеността и социалните дейности“ – ръководно ниво 6А, III младши ранг.

В административната преписка се съдържа докладна записка с рег.№513р - 9964 от 31.01.2020г., с която е направено предложение до министъра на вътрешните работи за промяна на щата на СДВР. В нея е посочено, че в щата на СДВР има отдел УССД с 5 сектора - сектор „Автотранспорт“, сектор „Въоръжение“, сектор „Административно стопанство“ сектор „Ремонт и строителство“ и сектор „Международна дейност, проекти и обществени поръчки“ с щатна численост общо 83 бройки. Съществува и сектор „Финансово осигуряване“ с 34 щатни бройки. Изложени са мотиви за необходимост от добра координация между секторите в отдел УССД и

сектор „Финансово осигуряване“, поради общи задачи и общи цели. Предложението е за тяхното обединяване в отдел „Финансово осигуряване, управление на собствеността и социални дейности“, както и за обединяване на сектор „Административно стопанство“ и сектор „Ремонт и строителство“. По докладната записка щатните бройки от отдел УССД и сектор „Финансово осигуряване“ общо са 117. Толкова са и щатните бройки и общо в обединения отдел „Финансово осигуряване, управление на собствеността и социални дейности“.

Въз основа на докладната записка е издадена Заповед № 812К – 5613/01.04.2020г., с която е изменена т.1 от Заповед № 812К – 528/24.02.2015г. за утвърждаване на щат на СДВР като са съкратени 83 щатни бройки, от които 12 държавни служители и 71 по лица трудов договор и е закрит отдел „УССД“. Закрит е сектор „Финансово осигуряване“ и от щата на СДВР са съкратени 34 щатни бройки, 5 за държавни служители и 29 за лица по трудов договор. Общо щатът на съкращения отдел и сектор е 117 щатни бройки. Със същата заповед са включени в щата на СДВР 117 щатни бройки, от които 21 за държавни служители и 96 за лица, работещи по трудово правоотношение. Създаден е отдел „Финансово осигуряване, управление на собствеността и социални дейности“ с 117 щатни бройки общо.

По делото е приет Колективен трудов договор рег. №812100 – 19523/29.12.2019г., обявен със Заповед № 8121з – 1463/31.12.2019г. на министъра на вътрешните работи, в сила от 01.01.2020г. до 31.12.2021г.

С разпореждането за насрочване на делото в открито съдебно заседание са дадени указания на ответника, че в негова доказателствена тежест е да установи реално съкращаване на длъжността като нормативно определена позиция в длъжностното разписание и като система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика.

Представено е щатно разписание на СДВР, в сила от 01.02.2017г., утвърдено със Заповед № 8121К – 528/24.02.2015г. на министъра на вътрешните работи, изм.свс Заповед № 8121К – 420/26.01.2017г., в сила от 01.02.2017г. Видно от него, в СДВР съществува отдел „Финансово осигуряване, управление на собствеността и социални дейности“ с обща численост от 117 щатни бройки, един началник на отдел и 5 началника на сектор.

Заповед № 8121К – 528/24.02.2015г. на министъра на вътрешните работи, изм. свс Заповед № 8121К – 420/26.01.2017г., в сила от 01.02.2017г. е изменена със Заповед № 8121К – 5613/01.04.2020г. на министъра на вътрешните работи, с която е закрит отдел УССД и сектор „Финансово осигуряване“, а всички щатни бройки в тях са съкратени. Същите 117 щатни бройки са разкрити в щата на СДВР като е създаден отдел „ФОУССД“ с 5 сектора, една щатна бройка за началник отдел и пет щатни бройки за началник на сектор.

Представени са длъжностните характеристики на началник отдел „УССД“ при СДВР и началник отдел „ФОУССД“. При сравнение на двете длъжностни характеристики е видно, че длъжностното ниво е едно и също – ръководно БА, рангът за двете длъжности е III младши, мястото в структурата на организацията е едно и също, в голяма част целта на длъжността, основните задължения, изискванията към заемане на длъжността, необходимите компетенции са еднакви и се припокриват. Съществуват допълнителни задължения за длъжността началник на отдел „ФОУССД“, без съществена промяна на изискванията за заемане на длъжността. Като система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната

характеристика, двете длъжности не се различават в значителна степен.

Представена е служебна бележка изх. № 557/04.11.2020г. на Синдикална федерация на служителите на МВР, видно от която И. К. К. е бил член на Синдикална федерация на служителите в МВР до прекратяване на служебното му правоотношение.

При така установените факти, настоящият съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал.1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Жалбата срещу процесната заповед е подадена в срока по чл. 149, ал.1 от АПК, от легитимирано лице с правен интерес, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, от министъра на вътрешните работи, спазени са установената писмена форма и съдържание за издаване на административния акт - чл. 108, ал. 1 от ЗДСл. В заповедта е посочен издателя на акта, правното основание за прекратяването на правоотношението, а именно чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл. Изложени са фактическите и правни основания. Мотиви се съдържат в самата заповед, в която е отразено, че причина за прекратяване на служебното правоотношение е съкращаване на щата. Освен това, основанието на чл. 106, ал.1, т.2 ЗДСл е такова, което не изисква излагането на специални мотиви и не е свързано с определено поведение на служителя, а с политика на редуциране на длъжностите и самостоятелна преценка по целесъобразност на органа.

Заповедта обаче е незаконосъобразна, поради противоречие с материалния закон и съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Видно от чл. 29 от приетия по делото Колективен трудов договор, обявен за окончателан със Заповед № 8121з – 1463/31.12.2019г. на министъра на вътрешните работи, работодателят може да прекрати трудовия договор със служител при съкращаване на щата или при намаляване обема на работата, след предварително съгласуване със Синдиката, в който членува лицето. В случай на съкращаване на длъжността, както в конкретния, се изисква предварително съгласие на Синдиката. Жалбоподателят членува в Синдикална федерация на служителите в МВР, но съгласие на тази синдикална организация за прекратяване на служебното му правоотношение поради съкращаване на длъжността не е изискано и не е получено. Закрилата е регламентирана в чл. 333, ал. 4 от КТ, съгласно която разпоредба, когато това е предвидено в колективния трудов договор, работодателят може да уволни работник или служител поради съкращаване на щата или при намаляване на обема на работата след предварителното съгласие на съответния синдикален орган в предприятието. Съгласно решение от 9.03.2017 г. по дело С-406/2015г. на СЕС, което е задължително за българските съдилища и административните органи – чл.633 ГПК вр. чл. 144 АПК, закрилата при уволнение на работещите по трудово и по служебно правоотношение следва да е еднаква. Различията в правната уредба, които регламентират закрила при уволнение само за лица по трудово правоотношение, поставят жалбоподателят, който също има качество на член на синдикална организация, но е държавен служител, в по - неблагоприятно положение. Задължението на България като държава членка да спазва правото на ЕС изисква приложното поле на националните правила за закрила на лица, работещи по трудово правоотношение да се разшири, за да се ползват от тези правила за закрила и

държавните служители със същия статут. При действието на забраната за дискриминация и задължението на работодателя да прилага еднакви критерии за упражняване на правото си на едностранно прекратяване на трудовия договор или на служебното правоотношение (чл. 4 и чл. 21 ЗЗДискр.), неблагоприятното третиране при сравними сходни обстоятелства не може да се основава на характера на правоотношението. Прилагането на подобен ограничителен критерий, имплицитно съдържащ се в нормите на действащото право, не е обективно оправдано за постигането на допустима от закона цел, нито е обществено необходимо. Изначалното изключване на заемачите длъжност по служебно правоотношение от кръга на лицата с привилегиата на закрилата по чл.333, ал. 4 от КТ компрометира основния принцип за стабилитет при изпълнението на държавната служба като елемент от статута на държавния служител – чл.18 ЗДСл.

На служителя следва да се предостави специалната закрила по чл. 333, ал. 4 КТ, не с оглед характера и вида на правоотношението, а съобразно статута му. Органът по назначаването не е поискал предварително съгласие от синдикалната организация. При това положение, обжалваната заповед е издадена в нарушение на разпоредбите в областта на заетостта и упражняване правото на труд, поради което е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

Основателно е и възражението, че не е спазен и чл. 10 от Колективния трудов договор като Синдикатите не са били уведомени предварително за структурните промени в СДВР.

Освен допуснатите съществени процедурни нарушения, самостоятелно основание за отмяна на заповедта, същата е издадена и в противоречие с материалния закон. Ответникът не доказва реално съкращаване на длъжността. Разпоредбата на чл. 106, ал.1, т. 2 от ЗДСл., послужила като правно основание за издаване на оспорената заповед, регламентира прекратяване на служебното правоотношение със служителя при съкращаване на длъжността. За да се приеме, че е изпълнено предвиденото в закона основание, следва да се установи, че длъжността, заемана от служителя като нормативно определена позиция и система от функции, задължения и изисквания не съществува или ако е запазена, то е намален броят на служителите, които изпълняват тази длъжност. Във всяка от двете хипотези е налице реално съкращаване на длъжността по смисъла на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл.

Длъжност в администрацията е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. От това следва, че основните белези на понятието „длъжност в администрацията“ са два: 1.нормативно определена позиция, 2. изразяваща се в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. С оглед на така определените белези, когато органът по назначаването твърди, че една длъжност е съкратена по смисъла на чл. 106, ал. 1, т. 2 ЗДСл., трябва да бъде установено, че тази длъжност вече не фигурира и като наименование (нормативно определена позиция) в длъжностното разписание на съответната администрация, и като система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика или тези функции и задължения да са толкова значително изменени, че новата им съвкупност и изисквания за тяхното осъществяване да налагат извод за качествено нова длъжност. Двете изисквания

следва да бъдат установени кумулативно.

В настоящия случай и двете изисквания не са налице. Структурната промяна е извършена със Заповед № 8121К – 5613/01.04.2020г. на министъра на вътрешните работи, с която е закрит отдел УССД и сектор „Финансово осигуряване“, а всички щатни бройки в тях са съкратени. Същите 117 щатни бройки са разкрити в щата на СДВР като е създаден отдел „ФОУССД“ с 5 сектора, една щатна бройка за началник отдел и пет щатни бройки за началник на сектор. Съкращаване реално не е извършено, защото бройките които са посочени като премахнати от щатното разписание са открити в него със същата заповед. Длъжността „началник на отдел“ не е премахната, тя фигурира и в новото и в старото щатно разписание. Общата численост не е намалена, няма реално премахване на щатни бройки, за да се приеме, че те са съкратени. Докладната записка, с която е предложена структурната промяна е мотивирана не с намаляване на обема на работа и възможност същата да се изпълнява с по-малко на брой служители, а с нужда от по-добра координация и взаимодействие между отделните структурни звена. Доказателство за липсата на реално съкращаване на длъжностите е обстоятелството, че всички 117 съкратени длъжности отново са включени в щатното разписание със самата заповед за съкращаването им. От всички 117 щатни бройки, уволнен на основание чл. 106, ал.1, т. 2 от ЗДСл е единствено жалбоподателя.

Освен, че длъжността не е премахната като нормативно определена позиция в щатното разписание, тя не е премахната и като система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. При сравнение на длъжностните характеристики на началник отдел „УССД“ при СДВР и началник отдел „ФОУССД“ е видно, че длъжностното ниво е едно и също – ръководно 6А, рангът за двете длъжности е III младши, мястото в структурата на организацията е едно и също, в голяма част целта на длъжността, основните задължения, изискванията към заемане на длъжността, необходимите компетенции са еднакви и се припокриват. Съществуват допълнителни задължения за длъжността началник на отдел „ФОУССД“, без съществена промяна на изискванията за заемане на длъжността. Като система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика, двете длъжности не се различават в значителна степен.

Съкращаване на длъжността не е осъществено реално, при което разпоредбата на чл. 106, ал.1, т. 2 от ЗДСл е неприложима, а издадената на това основание заповед е материално незаконосъобразна.

Предвид изхода на делото е основателно искането на жалбоподателя за заплащане на разноски в размер на 600 лева, представляващи договорено и платено адвокатско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал.2 АПК, настоящият съдебен състав на Административен съд София - град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед № 81214 – 5775/15.04.2020г. на министъра на вътрешните работи на Република България, с която е прекратено служебното правоотношение на И. К. К., на основание чл.106, ал.1, т. 2 и чл.108 от ЗДСл от длъжността „началник на отдел“, „Управление на собствеността и социални дейности“ при СДВР, едностранно от органа по назначаването, с предизвестие, поради съкращаване на длъжността, считано от 01.05.2020г.

ОСЪЖДА Министерство на вътрешните работи с адрес [населено място], [улица] да заплати на И. К. К., [ЕГН], чрез адв.К. А. С., САК със съдебен адрес [населено място], [улица], партер сумата от 600 (шестотин) лева, направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: